

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/1692/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120404638
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120404638.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Eduard M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. F. XXX, XXX XX N. F., zast. U. Q. C., advokát, so sídlom J. M. XX, XXX XX A. P. nad Q. proti povinnému: N. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX N. o vymoženie 6 000 Eur s prísl., o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/1692/2020 zo dňa 02. 11. 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného proti uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/1692/2020 zo dňa 02. 11. 2020 z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky na základe exekučného titulu, platobného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. XRo/XXX/XXXX zo dňa 22. 11. 2013 (ďalej len „exekučný titul“), pričom exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 01. 2014.

Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 16Ek/1692/2020 zo dňa 02. 11. 2020 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a to z dôvodu že vymáhaná pohľadávka, ktorá bola deklarovaná súdom, vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinného, nepatrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté, keďže vymáhaná pohľadávka bola prihlásená do konkurzného konania vedeného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. XXOdK/XX/XXXX, a teda patrí medzi pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené len v konkurze.

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. V sťažnosti oprávnený uviedol, že na Okresnom súde Piešťany je pod č. k. 7C/37/2017 vedené konanie vo veci žalobcu Eduarda M. proti žalovanému U. Q. o neúčinnosť právneho úkonu, v ktorom oprávnený ako žalobca odporuje právnomu úkonu medzi povinným N. O. a jej otcom, ktorý je žalovaný. Prípadným určením, že právny úkon vyplývajúci z osvedčenia o dedičstve č. k. XD/XXX/XXXX, ktorým sa povinný ako zákonný dedič po poručiteľke N. Q. vzdal svojho zákonného dedičského podielu bez povinnosti výplaty v prospech žalovaného U. Q., v konaní vedenom na E. súde F. pod sp. zn. XC/XX/XXXX, je voči oprávnenému ako žalobcovi právne neúčinný, by umožnilo úspešnému oprávnenému, ako veriteľovi, domáhať sa uspokojenia z majetku, ktorého sa odporovaný právny úkon týkal.

Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Podľa § 166h ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) oddĺžením zostáva nedotknuté právo veriteľa, v rozsahu svojej pôvodnej pohľadávky domáhať sa podľa Občianskeho zákonníka jej uspokojenia z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to aj vtedy, ak pohľadávka veriteľa je premičaná, nevymáhateľná alebo nevykonateľná. Veriteľ má právo odporovať právnemu úkonu aj vtedy, ak by v konkurze vyhlásenom podľa druhej časti prvej hlavy bol inak oprávnený odporovať správca. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany oprávneného uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu oprávneného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona vysporiadaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

V prípade posudzovania predmetného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie po tom, ako bolo lustráciou v súdnych registroch zistené, že uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. XXOdK/XX/XXXX zo dňa 21. 08. 2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. XXX/XXXX dňa 28. 08. 2017, bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz, bolo nevyhnutné pristúpiť k právnemu posúdeniu skutkového stavu, pri ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinného, ktorý bol oddĺžený, oprávnený disponuje exekučným titulom priznávajúcim mu pohľadávku, ktorá sa stala po oddĺžení povinného nevymáhateľnou. V sťažnosťou napadnutom uznesení vyšší súdny úradník vychádzal pri posudzovaní veci z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení nezaoberal otázkou neúčinnosti právneho úkonu, pretože oprávnený zatiaľ úspešne neodporoval právnemu úkonu povinného vykonanému pred jeho oddĺžením. Oprávnený dokonca v návrhu a ani samotnej sťažnosti netvrdil, že by úspešne odporoval právnemu úkonu povinného, keď sám uviedol, že žalobu na určenie neúčinnosti právneho úkonu podal, avšak do dnešného dňa nebolo o nej rozhodnuté. Vyšší súdny úradník teda vzhľadom na uvedené nemal dôvod pri posúdení veci aplikovať ustanovenie § 166h ods. 1 ZoKR.

Súd zároveň poukazuje na nasledovné: Oprávnený ako veriteľ má právo domáhať sa uspokojenia svojej pôvodnej pohľadávky podliehajúcej konkurzu z toho, čo z majetku povinného ušlo, pretože

odporovateľnosť sa uplatňuje a posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie je viazaná na trvanie konkurzného konania. Oprávnený ako veriteľ však do dnešného dňa nepredložil súdu v konaní dôkaz o tom, že s úspechom odporoval úkonom dlžníka, a teda má právo na uspokojenie svojej pohľadávky z majetku tretej osoby, voči ktorej bola úspešne podaná odporovacia žaloba. Oprávnený len uviedol, že na Okresnom súde Piešťany podal žalobu na určenie neúčinnosti právneho úkonu (konanie vedené pod sp. zn. 7C/37/2017), no podľa vyjadrenia samotného oprávneného o podanej žalobe nebolo rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené, je správny záver vyššieho súdneho úradníka o tom, že pohľadávka oprávneného z dôvodu že podliehala oddĺženiu povinného, je zo zákona nevymáhateľná, a teda aj nevykonateľná.

Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. 03. 2005).

Vzhľadom na vyššie uvedené závery a citované ustanovenia právnych predpisov je súd konajúci sudcom (tak ako už bolo uvedené) toho názoru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol a preto z tohto dôvodu súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/1692/2020 zo dňa 02. 11. 2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).